

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Repsol YPF, SA

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită:

- anularea Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene (Tribunalul) din 26 iunie 2014 (cauza T-372/11) și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta contestă interpretarea Tribunalului cu privire la definirea „serviciilor de distribuire” care constituie – în drept – o chestiune prealabilă în cadrul aprecierii similitudinii dintre servicii. În consecință, recurenta susține că Tribunalul a reținut o percepție eronată drept temei juridic al aprecierii sale ulterioare privind posibilitatea unei confuzii între mărcile în cauză.

Recurenta arată că funcția principală a Curții de Justiție a Uniunii Europene este de a asigura o interpretare uniformă a noțiunii și a conținutului serviciilor respective (Hotărârea Praktiker, C-418/02, EU:C:2005:425, punctul 33 și Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss, C-414/99-C-416/99, EU:C:2001:617, punctele 42 și 43) și a Hotărârii Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361) potrivit căreia „produsele și serviciile trebuie să poată fi definite în mod obiectiv pentru a îndeplini funcția mărcii drept indicație a originii” și solicită Curții să dea „serviciilor de distribuire” o definiție „suficient de precisă și de clară”.

În opinia recurenteii, serviciile „de distribuire” au un conținut foarte restrâns și cuprind numai activitățile „transport; ambalare și depozitare de mărfuri”, iar nu și serviciile „de vânzare cu ridicata și cu amănuntul”. În plus, recurenta arată că, în Hotărârea Praktiker, Curtea a reținut că obiectivul comerțului „cu amănuntul” (clasa 35), spre deosebire de serviciile din clasa 39, este vânzarea de mărfuri consumatorilor, având în vedere că aceste activități constau „*inter alia*, în selectarea unui asortiment de produse oferite la vânzare și în oferirea de diverse servicii destinate să determine consumatorul să încheie tranzacția cu comerciantul în cauză, iar nu cu un concurent”.

În opinia recurenteii, nu se poate ignora clasificarea generală a serviciilor „de distribuire” în clasa 39 din clasificarea de la Nisa în condițiile în care, în Hotărârea Praktiker (C-418/02, punctul 36), Curtea și-a întemeiat în mod expres argumentarea pe nota explicativă referitoare la clasa 35.

Prin urmare, hotărârea Tribunalului trebuie anulată, iar cauza trebuie trimisă acestuia spre rejudecare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 25 august 2014 – Marie Matoušková, comisar judiciar în procedurile succesoriale/Misha Martinus și Elisabeth Jekaterina Martinus, reprezentanți de David Sedlák, în calitate de tutore; Beno Jeriël Eljada Martinus

(Cauza C-404/14)

(2014/C 431/16)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marie Matoušková, comisar judiciar în procedurile succesoriale

Pârâte: Misha Martinus și Elisabeth Jekaterina Martinus, reprezentați de David Sedlák, în calitate de tutore; Beno Jeriël Eljada Martinus

Întrebarea preliminară

În cazul în care tutorele unui minor încheie, în numele minorului, un pact succesoral care necesită o aprobare de către o instanță pentru a fi valabil, este vorba, din punctul de vedere al instanței, despre o materie în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b), sau despre o materie în sensul articolului 1 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000?

⁽¹⁾ JO L 338 din 23 decembrie 2003, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšším správním soudem (Republica Cehă) la
25 august 2014 – PST CLC a.s./Generální ředitelství cel**

(Cauza C-405/14)

(2014/C 431/17)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšším správním soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PST CLC a.s.

Pârâtă: Generální ředitelství cel

Întrebarea preliminară

Regulamentul (CE) nr. 384/2004 ⁽¹⁾ al Comisiei din 1 martie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată era valid în perioada în care era în vigoare, între 22 martie 2004 și 22 decembrie 2009, în ceea ce privește punctul 2 din anexa la acesta, care prevedea că produsele alcătuite dintr-un difuzor de căldură și un ventilator se încadrează la subpoziția 8414 59 30 NC și, prin urmare, era aplicabil prezentei cauze?

⁽¹⁾ JO L 64, p. 21, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 203.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polonia)
la 27 august 2014 – Wrocław – Miasto na prawach powiatu/Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju**

(Cauza C-406/14)

(2014/C 431/18)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie